

Πρακτικά της Βουλής των Αντιπροσώπων

ΙΑ΄ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

Ειδική συνεδρίαση 15^{ης} Ιουλίου 2018

Ωρα έναρξης: 11.35 π.μ.

Αρ. 36

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

(Δ. ΣΥΛΛΟΥΡΗΣ)

Καλημέρα σας.

Κηρύσσω την έναρξη της ειδικής συνεδρίας της Βουλής.

Παρακαλώ τους έντιμους βουλευτές να δηλώσουν την παρουσία τους.

Παρακαλώ τους γραμματείς να διαπιστώσουν αν υπάρχει απαρτία.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

(Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ)

Υπάρχει απαρτία, έντιμε κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το μόνο θέμα στη σημερινή ημερήσια διάταξη είναι οι μαύρες επέτειοι του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής. Προτού καταθέσω λίγα λόγια, καλώ το σώμα να τηρήσουμε μονόλεπτη σιγή στη μνήμη των ηρώων και των μαρτύρων της δημοκρατίας και της ελευθερίας.

(Τήρηση μονόλεπτης σιγής)

Αιωνία τους η μνήμη!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η Βουλή των Αντιπροσώπων συνέρχεται σήμερα σε αυτή την ειδική συνεδρία χρέους, για να καταδικάσει το διπλό έγκλημα που διαπράχθηκε εις βάρος της Κύπρου, εις βάρος του λαού μας πριν από σαράντα τέσσερα χρόνια: Το προδοτικό πραξικόπημα στις 15 του Ιούλη του 1974, με το οποίο έγινε προσπάθεια να καταλυθεί η νόμιμη κυβέρνηση της Δημοκρατίας και είχε ως τραγική συνέπεια να ανοίξουν οι κερκόπορτες στον εχθρό που καιροφυλαχτούσε, και την τουρκική εισβολή, που ακολούθησε πέντε μέρες μετά, στις 20 του Ιούλη. Τις καταστροφικές συνέπειες αυτής της τραγωδίας τις βιώνουμε καθημερινά και θα τις βιώνουμε, ενόσω θα εξακολουθεί να υπάρχει η τουρκική κατοχή, οι αγνοούμενοι, οι πρόσφυγες και οι εγκλωβισμένοι.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων συνέρχεται επίσης σήμερα, για να αποτίσει φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης σε αυτούς που έχασαν τη ζωή τους υπερασπιζόμενοι τη δημοκρατία και την ελευθερία της Κύπρου, τη συνταγματική τάξη και τη γη της πατρίδας μας, αλλά και στους συγγενείς των αγνοουμένων μας, στους εγκλωβισμένους μας, στο διάσπαρτο σ' ολόκληρη την Κύπρο προσφυγικό κόσμο.

Ως Βουλή των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας διατρανώνουμε σήμερα την αποφασιστικότητά μας να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την τελική δικαίωση του λαού μας, Ελληνοκυπρίων, Τουρκοκυπρίων, Αρμενίων, Μαρωνιτών και Λατίνων. Στόχος μας η εξεύρεση μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού, βασισμένης στις αρχές του διεθνούς δικαίου και του ευρωπαϊκού κεκτημένου, στις αρχές και τις αξίες που προνοούν τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Απαιτήσή μας η ενεργότερη εμπλοκή

της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να ασκηθεί στην Άγκυρα επιτέλους πραγματική πίεση και να αντιληφθεί ότι θα υπάρξει κόστος σχετικά με τη μη βούλησή της για επίλυση του κυπριακού προβλήματος.

Ευχή, αλλά και υποχρέωσή μας να κληροδοτήσουμε στις επόμενες γενιές μια πατρίδα χωρίς ξένους στρατούς και εποίκους, με διασφαλισμένα τα εθνικά και ανθρώπινα δικαιώματα όλων των κατοίκων της. Αυτό θα αποτελέσει και την ύψιστη τιμή για όσους έπεσαν υπερασπιζόμενοι τη δημοκρατία και την πατρίδα και τη μέγιστη αναγνώριση για όσους χρόνια τώρα υποφέρουν από το δίδυμο έγκλημα του 1974.

Καλώ τώρα στο βήμα τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο του Δημοκρατικού Συναγερμού κ. Νίκο Τορναρίτη.

N. ΤΟΡΝΑΡΙΤΗΣ:

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής,

Κυρία και κύριε υπουργοί,

Κύριε Κυβερνητικέ Εκπρόσωπε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η ατομική και συλλογική μας μνήμη στρέφεται για ακόμη μια φορά σήμερα στις δύο οδυνηρές επετείους του 1974, που τόσο σκληρά σφράγισαν τη μοίρα της Κύπρου και του λαού μας. Ανακαλούμε στη μνήμη μας τη φρίκη του διπλού προσχεδιασμένου εγκλήματος που διαπράχθηκε σε βάρος του κυπριακού λαού.

Καταδικάζουμε απερίφραστα το προδοτικό πραξικόπημα, που έδωσε στην Τουρκία την αφορμή που έψαχνε για χρόνια, προκειμένου να επιβάλει τα διχοτομικά της σχέδια στην Κύπρο, το βίαιο κοινοτικό διαχωρισμό και το στρατιωτικό έλεγχο της μισής μας πατρίδας. Καταδικάζουμε και δεν ξεχνάμε και δε θα ξεχάσουμε ποτέ την τουρκική εισβολή, τα εγκλήματα πολέμου και την κατοχή, που συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Με όση δύναμη ψυχής κι αν καταδικάσουμε όμως τη συνεχιζόμενη κατοχή, αυτό δε θα είναι αρκετό, αν δε σταθούμε με υπευθυνότητα απέναντι στο μείζον διακύβευμα σήμερα: Μετράμε σαράντα τέσσερα χρόνια, έχοντας οι περισσότεροι από εμάς διανύσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μας σε συνθήκες ημικατοχής. Μετράμε σαράντα τέσσερα χρόνια και τα παιδιά μας έγιναν νέοι που μεγαλώνουν σε μια διαιρεμένη, μη φυσιολογική πατρίδα. Μετράμε σαράντα τέσσερα χρόνια και ο 21^{ος} αιώνας, που ανέτειλε για τη νέα γενιά, εφέτος σηματοδοτεί την ενηλικίωσή της. Γίνονται δεκαοκτώ τα αγόρια, ήρθε η σειρά τους να υπηρετήσουν την Εθνική Φρουρά.

Κύριε Πρόεδρε,

Στέκομαι με δέος σήμερα απέναντι στη φθορά του χρόνου. Αισθάνομαι βάρος ασήκωτο απέναντι σε όσους χάθηκαν τις μαύρες ημέρες του Ιούλη και του Αυγούστου του '74. Σκέφτομαι όλους όσοι έφυγαν αδικαίωτοι, παρά το γεγονός ότι αφιέρωσαν όλη τους τη ζωή στο να δουν τη μικρή μας πατρίδα ελεύθερη, συμφιλιωμένη, ειρηνική. Διερωτώμαι συχνά αν μπορούμε να παραδώσουμε στην επόμενη γενιά των Ελλήνων της Κύπρου αυτή την κατάσταση, έτσι όπως είμαστε, και να πιστεύουμε ότι δε θα μας ζώσουν οι ερινύες.

Λέω λοιπόν ότι δεν οφείλουμε μόνο να τιμούμε τις ηρωικές μορφές των τραγικών γεγονότων του μαύρου Ιούλη του 1974. Έχουμε την υποχρέωση να αντλούμε διδάγματα από τα λάθη του παρελθόντος, ώστε να μην επαναλάβουμε τα λάθη. Πρώτον και μέγιστο, να μην επιτρέψουμε ποτέ ξανά το φανατισμό και το διχασμό του λαού μας. Δεύτερον, να υπενθυμίζουμε πάντα την αξία της μετριοπάθειας και του πατριωτικού ρεαλισμού. Τρίτον, να αντιληφθούμε εμείς οι πολιτικοί και διαμορφωτές αποφάσεων ότι τα μεγάλα εθνικά ζητήματα δεν αντιμετωπίζονται με μεγάλα λόγια και διακηρύξεις. Προϋποθέτουν βαθιά κατανόηση των συσχετισμών ισχύος και την αξιοποίηση διεθνών ερεισμάτων, όπως αυτά που με κόπο κατακτήσαμε και μας επιτρέπουν σήμερα να υπάρχουμε και να ελπίζουμε εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η δική μας ευθύνη είναι σήμερα μεγάλη: Να προσηλωθούμε όλοι μας στις διαδικασίες εκείνες που προάγουν και στηρίζουν τη νηφάλια πολιτική σκέψη και τον αδογματίστο αλλά ζωντανό και γόνιμο διάλογο. Να αναγνωρίσουμε έμπρακτα το δικαίωμα σε όλους για έκφραση διαφορετικής, ακόμα και κριτικής, άποψης. Να μείνουμε μακριά από την όποια αχρείαστη προσπάθεια πόλωσης και αναμόχλευσης των διχαστικών παθών περασμένων δεκαετιών. Μακριά από εμπάθειες, αφορισμούς και ύβρεις που δυναμιτίζουν την προσπάθεια για εθνική συναντίληψη, συναίνεση και συνεννόηση. Τον Αττίλα δεν τον έφερε η θάλασσα της Κερύνειας, τον έφερε ο διχασμός, η προδοσία και η αφροσύνη των ολίγων που αποδείχθηκε τραγικά αρκετή, για να γίνει τόσο μεγάλο κακό στον τόπο μας και να πληρώνουμε μέχρι σήμερα.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σαράντα τέσσερα χρόνια μετά έχουμε ακόμη ανοικτές πληγές που υποτροπιάζουν αντί να επουλώνονται. Η πατρίδα μας παραμένει μοιρασμένη και καθηλωμένη στις μισές της δυνατότητες. Δεν μπορούμε να επαναλαμβάνουμε κάθε χρόνο την προσδοκία της δικαίωσης και της επιστροφής, ως να είναι από συνήθεια. Χρειάζεται να προσανατολιστούμε με αποφασιστικότητα στη στρατηγική διαπραγμάτευση που εξελίχθηκε τα τελευταία χρόνια και απέδωσε σημαντικά κεκτημένα για το περιεχόμενο της λύσης και τον τερματισμό της κατοχής. Πολύ εύκολα η εικόνα της παρούσας στασιμότητας μπορεί να αντικατασταθεί από ένα νέο μομέντουμ επίλυσης, αν λάβει κανείς υπόψη πόση εργασία και ενέργεια έχουν δοθεί, για να τεθούν στο τραπέζι όλα τα κρίσιμα εναπομείναντα ζητήματα πρόσωπο με πρόσωπο με την Τουρκία. Πρέπει να είμαστε έτοιμοι να συστρατευτούμε με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας χωρίς αμφιταλαντεύσεις.

Για εμάς δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Η Κύπρος του μέλλοντος πρέπει να είναι μια ευρωπαϊκή, επανενωμένη και ειρηνική Κύπρος. Γι' ελεύθερη, γη της προόδου και της ευημερίας για όλους τους νόμιμους κατοίκους της. Το δίλημμα σήμερα δεν είναι "ομοσπονδία ή κάτι καλύτερο". Το πραγματικό δίλημμα είναι "ομοσπονδία ή διχοτόμηση".

Επειδή πολλά δυνατόν να απαιτηθούν τις αμέσως επόμενες εβδομάδες μέχρι το φθινόπωρο, θέλω να υπογραμμίσω και τα εξής: Η παρούσα κατάσταση δεν είναι στατική. Η παράταση του status quo για απροσδιόριστο χρόνο θα συνιστά διολίσθηση στη δίνη της διχοτόμησης, με πολλά και μεγαλύτερα ρίσκα από όσα βιώνουμε σήμερα.

Για εμάς η διασφάλιση της επιβίωσης του κυπριακού Ελληνισμού στη γη των πατέρων του θα επιτευχθεί μόνο μέσα από τον τερματισμό της τουρκικής κατοχής, την άρση των επεμβατικών δικαιωμάτων και την αποχώρηση του τουρκικού στρατού, που θα επιτρέψουν τη δημιουργία συνθηκών για την ειρηνική συμβίωση στο νησί και τη συνεννόηση με τους Τουρκοκυπρίους συμπατριώτες μας.

Το Κυπριακό βρίσκεται σήμερα σε ένα πραγματικά κομβικό σημείο. Οι επόμενοι λίγοι μήνες μπορεί να καθορίσουν τη μοίρα της Κύπρου για πάντα. Εντός των επόμενων εβδομάδων, μετά και από το διορισμό της ειδικής συμβούλου του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για το Κυπριακό, θα διαφανούν οι προθέσεις της Τουρκίας και θα ξεκαθαρίσει το σκηνικό αναφορικά με την επανέναρξη ή μη των συνομιλιών.

Στο Δημοκρατικό Συναγερμό έχουμε επίγνωση των δυσκολιών της διαπραγμάτευσης, όσο επιβαρύνεται με το χρόνο η κάθε προσπάθεια επίλυσης. Έχουμε όμως εμπιστοσύνη στον Πρόεδρο Αναστασιάδη, την εμπειρία και την ικανότητά του να χειριστεί τα ζητήματα με σωφροσύνη, διασφαλίζοντας ότι το πλαίσιο της επίλυσης θα συνάδει με τη σύγχρονη εποχή και την ευρωπαϊκή πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σήμερα οι μαύρες επτέιοι του Ιούλη μάς καλούν να ενεργήσουμε με βάση την αίσθηση του χρέους και της ιστορικής μας ευθύνης. Ευθύνης έναντι όλων εκείνων που θυσιάστηκαν για την ελευθερία και την πατρίδα. Ευθύνης έναντι των μελλοντικών γενεών, οι οποίες μας παρακολουθούν αυτή την ώρα και μας προστάζουν να τους παραδώσουμε μια Κύπρο ελεύθερη, ενωμένη, ειρηνική, μια πατρίδα οριστικά απαλλαγμένη από τα δεσμά της τουρκικής κατοχής. Μια ενωμένη Κύπρο, στην Ενωμένη Ευρώπη. Μια πατρίδα που θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις για ειρηνική συμβίωση, πρόοδο και ευημερία όλων των νόμιμων κατοίκων της. Αυτό είναι το δικό μας χρέος στους αγωνιστές της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Αυτό οφείλουμε στις επόμενες γενιές, ακόμη και στους Κυπρίους που δε γεννήθηκαν ακόμη.

Τιμή και δόξα στους ήρωες νεκρούς και αγνοουμένους μας. Τιμή και δόξα στους πρόσφυγές μας που μαραζωμένοι και αδικαίωτοι παρέδωσαν την ψυχή τους στην προσφυγιά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ.

Παρακαλώ τώρα το γενικό γραμματέα του ΑΚΕΛ κ. Άντρο Κυπριανού να καταθέσει την ομιλία του.

ΑΝΤΡΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ:

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής,

Να πω πρώτα ότι είναι πολύ λυπηρό να μην παρευρίσκονται στη σημερινή ολομέλεια όλα τα μέλη του σώματος.

«Ο Μακάριος είναι ιδιαίτερος επικίνδυνος διά τας ελληνοτουρκικές σχέσεις. Η Ελληνική Κυβέρνησις έφτασε στο συμπέρασμα ότι βασική προϋπόθεσις για διαρκή και δίκαιη λύση στην Κύπρο είναι η απομάκρυνσις του Μακαρίου από της πολιτικής σκηνής. Περί των ανωτέρω ο Τούρκος πρέσβης είπεν ότι άποψις των τουρκικών κυβερνήσεων ήτο ανέκαθεν ότι ο Μακάριος ήταν εναντίον πάσης λογικής και παραδεκτής υπό των δύο χωρών μας λύσεως του Κυπριακού». Το απόσπασμα είναι από τα πρακτικά της συνάντησης του Παναγιωτάκου, του Έλληνα πρέσβη, με τον Τούρκο πρέσβη Τουρκμέν το Μάρτιο του 1972.

Αυτά τα πρακτικά είναι ένα ακόμα τεκμήριο που επιβεβαιώνει ότι το έγκλημα σε βάρος της Κύπρου ήταν προμελετημένο και προσχεδιασμένο, ότι η Κύπρος προδόθηκε και από μέσα και από έξω και παραδόθηκε από αυτούς τους ίδιους τους προδότες στον τουρκικό επεκτατισμό.

Γιατί νιώθουμε την ανάγκη να τα θυμίζουμε όλα αυτά σήμερα; Γιατί σαράντα τέσσερα χρόνια μετά η δεξιά και η ακροδεξιά προσπαθούν να μας πείσουν «να δούμε το βούρκο με άλλο μάτι». Να αναθεωρήσουμε την ιστορία. Αναφέρονται με αοριστίες σε «αμούστακα παιδιά» που παρασύρθηκαν από το ενωτικό όραμα, σε «ευθύνες όλων», σε «εμφύλιο σπαραγμό», σε «ευθύνες του Μακαρίου για την εισβολή» και άλλες τέτοιες ανιστόρητες τοποθετήσεις.

Κύριε Πρόεδρε,

Δεν υπάρχει προδοσία χωρίς προδότες. Δεν υπάρχει έγκλημα χωρίς εγκληματίες. Το πραξικόπημα σχεδιαζόταν συνειδητά και προετοιμαζόταν μεθοδικά στα επιτελεία του ΝΑΤΟ. Ο Γρίβας και η ΕΟΚΑ Β' εκπονούσαν πραξικοπηματικά σχέδια αδιάκοπα. Τα σχέδια αυτά προωθήθηκαν με την ιδεολογική προετοιμασία του πραξικοπήματος στην κοινωνία. Εγκληματικές ενέργειες κατά του Μακαρίου, πολιτικές δολοφονίες, ανατινάξεις αστυνομικών σταθμών και άλλων κυβερνητικών κτιρίων, αντικομμουνιστική υστερία και τρομοκρατία ήταν στην ημερήσια διάταξη. Η εντολή της χούντας προς την ΕΟΚΑ Β' ήταν καθαρή: «Χτυπάτε στο ψαχνό», όπως και έγινε. Το πραξικόπημα της 15^{ης} του Ιούλη έδωσε στην Τουρκία το πρόσχημα για να εισβάλει στην Κύπρο παραβιάζοντας κάθε αρχή διεθνούς δικαίου. Εξακολουθεί να κατέχει το 40% σχεδόν των εδαφών της χώρας μας. Η τουρκική εισβολή διαχώρισε βίαια τον κυπριακό λαό. Γέμισε την Κύπρο με τάφους, αγνοουμένους και πρόσφυγες. Η Τουρκία εξακολουθεί να εγκληματεί εποικίζοντας τον τόπο μας, εκμεταλλεόμενη παράνομα τη γη των Ελληνοκυπρίων και διατηρώντας πολυάριθμα στρατεύματα στον τόπο μας. Εξακολουθεί να εγκληματεί αποστερώντας από τον κυπριακό λαό βασικά ανθρώπινα δικαιώματα και ελευθερίες.

«Η μέχρι τούδε πολιτική των ελληνικών κυβερνήσεων δεν επέτρεπε την απομάκρυνση του Μακαρίου. Τώρα όμως, ότε από κοινού κατεστρώθη μακροπρόθεσμος πολιτική των χωρών μας, υφίσταται υπαλλακτική λύσις και διάφοροι δυνατότητες. Ίδια δε διότι αι λύσεις αιταί χαίρουν και της υποστηρίξεως των συμμάχων μας». Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, είναι το πιο σημαντικό απόσπασμα από τα πρακτικά της συνάντησης του Παναγιωτάκου με τον Τουρκμέν, γιατί είναι αποκαλυπτικό των σχεδιασμών.

Η Κύπρος βρισκόταν στο στόχαστρο του αμερικανονατοϊκού ιμπεριαλισμού και του τουρκικού επεκτατισμού. Η διχοτόμησή της ήταν ο στόχος τους τουλάχιστον μία δεκαετία πριν από το 1974. Αυτό τους το στόχο υπηρέτησαν πρόθυμα η χούντα, ο Γρίβας και η ΕΟΚΑ Β'. Η εθνοκφοσύνη των δήθεν πατριωτών, τα μεγάλα, κούφια λόγια, τα συνθήματα και ο τάχα «ανυποχώρητος αγών» συνάντησαν τις προσδοκίες της Τουρκίας στο κατάλληλο σημείο, την κατάλληλη στιγμή και μάλιστα συνειδητά.

Κύριε Πρόεδρε,

Το μεγαλύτερο έγκλημα σε βάρος του τόπου συντελέστηκε, γιατί η εθνοκφοσύνη από μισαλλοδοξία, φανατισμό και δογματισμό δεν ήθελε να αφήσει το λαό μας μονιασμένο στη γη που τον γέννησε, γιατί ήθελε να θυσιάσει το εφικτό στο βωμό του ευκαίου, γιατί, ενώ φλόμωνε το λαό με ψεύτικα μεγάλα λόγια, ήταν ταυτόχρονα ο δούρειος ίππος, για να υλοποιηθούν τα σχέδια του ιμπεριαλισμού σε βάρος της Κύπρου. Τελικά η απόβαση έγινε και τα πρωτοπαλίκαρα του Γρίβα, που τις προηγούμενες μέρες ανέμιζαν τα καλάσνικοφ πανηγυρίζοντας, γιατί «επέθανεν ο Μούσκος», έτρεξαν να κρυφτούν στα μετόπισθεν, στέλλοντας τους Κυπρίους πατριώτες άοπλους και προδομένους στην πρώτη γραμμή.

Σήμερα, σαράντα τέσσερα χρόνια μετά, η Τουρκία διεκδικεί με συνέπεια το στόχο της, τη διχοτόμηση της Κύπρου. Η τραγική ειρωνεία της ιστορίας είναι ότι βρίσκει και πάλι πολύτιμους συμμάχους στη δική μας πλευρά. Βρίσκει συμμάχους που χρησιμοποιώντας την ίδια ή παρόμοια ρητορική με την προ του '74 εποχή προσπαθούν να πείσουν ότι είναι καλύτερα να μείνουν τα πράγματα ως έχουν. Το ίδιο ανεδαφικές και δημαγωγικές είναι και οι προσεγγίσεις περί ενιαίου κράτους, περί εγκατάλειψης της διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας.

Κύριε Πρόεδρε,

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Ο πραγματικός πατριωτισμός δεν κρίνεται στα λόγια, κρίνεται στις πράξεις. Πραγματικοί πατριώτες ήταν αυτοί που έτρεξαν τότε στην πρώτη γραμμή, την ώρα που η δημοκρατία και η ελευθερία της πατρίδας απειλούνταν, και έδωσαν στη μάχη και την τελευταία σταγόνα του αίματός τους. Πραγματικοί πατριώτες είναι αυτοί που σήμερα εξακολουθούν να παλεύουν, για να επανενωθεί ο τόπος μας, όχι αυτοί που αποκοιμίζουν το λαό με «τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα» και την ίδια ώρα συμβιβάζονται με την κατοχή. Πραγματικοί πατριώτες είναι αυτοί που επιμένουν να σηκώνουν τη λαβωμένη κυπριακή σημαία και να οραματίζονται ένα ειρηνικό μέλλον και μια Κύπρο ολόκληρη και ελεύθερη που να ανήκει στο λαό της.

Ο κ. Αναστασιάδης οφείλει, έστω και τώρα, να συνειδητοποιήσει το βάρος της ευθύνης που έχει. Να κάνει αυτό που χρειάζεται, για να μη μείνει στην ιστορία ως ο Πρόεδρος της διχοτόμησης. Δεν προτείνουμε να υποχωρήσει από τις διαχρονικές μας θέσεις, όπως κάποιοι υπαινίσσονται. Προτείνουμε να δείξει αποφασιστικότητα. Να αναλάβει πρωτοβουλίες. Να αναδείξει με συνέπεια τις θέσεις και την επιχειρηματολογία μας. Να εργαστεί προσηλωμένα για τη λύση του Κυπριακού. Λύση που θα τερματίζει την κατοχή και τον εποικισμό, που θα βασίζεται στα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών, στις συμφωνίες υψηλού επιπέδου, στο διεθνές και στο ευρωπαϊκό δίκαιο. Λύση που θα αποστρατιωτικοποιεί την Κύπρο και θα αποκλείει επεμβάσεις και εγγυήσεις από ξένες δυνάμεις. Λύση που θα επανενώνει το έδαφος, το λαό, τους θεσμούς και την οικονομία. Λύση δικονομικής διζωνικής ομοσπονδίας, με πολιτική ισότητα όπως αυτή περιγράφεται στα κείμενα των Ηνωμένων Εθνών. Λύση που θα οδηγεί σε ενωμένο κράτος-συνέχεια της Κυπριακής Δημοκρατίας, με μια κυριαρχία, διεθνή προσωπικότητα και ιθαγένεια.

Κύριε Πρόεδρε,

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Η Κύπρος δε θα σωθεί με το παζάρι των διαβατηρίων, με τις μπίζνες, από τις οποίες πλουτίζουν υμέτεροι της κυβέρνησης, και με τα καζίνο. Η Κύπρος θα σωθεί, μόνο αν επανενωθεί. Η Τουρκία με συνέπεια εδώ και δεκαετίες αναπτύσσει πολιτικές που εμβαθύνουν την εξάρτηση της τουρκοκυπριακής κοινότητας από την Άγκυρα και την αποδυναμώνουν. Μια μερίδα στην τουρκοκυπριακή κοινότητα αντιστέκεται στην αφομοίωση, όμως δε θα αντέξει για πάντα μια μικρή κοινότητα να τα βάζει με την ισχυρή Τουρκία. Αν δεν το κατανοήσει έγκαιρα αυτό η δεξιά και η ακροδεξιά στην ελληνοκυπριακή κοινότητα, αυτή τη φορά θα πληγωθεί ανεπανόρθωτα η Κύπρος.

Κύριε Πρόεδρε,

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Σήμερα τιμούμε το ποτάμι του αίματος που χύθηκε στην κυπριακή γη για την ελευθερία, τη δημοκρατία και την αξιοπρέπεια της πατρίδας και του λαού μας. Σήμερα τιμούμε τους πραγματικούς ήρωες. Αυτούς που δε δειλίασαν. Αυτούς που αρνήθηκαν να εκτελέσουν τις διαταγές του φασισμού και το πλήρωσαν με τη ζωή τους. Αυτούς που αντιστάθηκαν απέναντι στα καλάσνικοφ και το πλήρωσαν με το ίδιο τους το αίμα μέσα στους αστυνομικούς σταθμούς, στις Κεντρικές Φυλακές, στο ίδιο τους το σπίτι, έξω στο δρόμο, μέσα στα νεκροταφεία πάνω από τους ανοικτούς τάφους των ηρώων μας. Σήμερα τιμούμε τους χιλιάδες πατριώτες που τους έστειλαν άοπλους και προδομένους να πολεμήσουν στην πρώτη γραμμή και αυτοί έτρεξαν δίχως δεύτερη κουβέντα, δίχως να διερωτηθούν γιατί τα πρωτοπαλίκαρα της χούντας και της ΕΟΚΑ Β' έμειναν πίσω, για να γλιτώσουν. Σήμερα τιμούμε τους χιλιάδες συμπατριώτες μας που τους μάτωσε ο πόλεμος, η προσφυγιά, ο ξεριζωμός, οι φωτογραφίες των αγνοουμένων μας. Η καλύτερη τιμή γι' αυτούς είναι η μνήμη που γίνεται συνείδηση, ο αδιάκοπος αγώνας μέχρι τη δικαίωση της Κύπρου μας, μέχρι την επανένωση του τόπου και του λαού μας, μέχρι που να ξημερώσει για την Κύπρο η μέρα της ειρήνης και της ελευθερίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ.

Τώρα καλώ τον πρόεδρο του Δημοκρατικού Κόμματος κ. Νικόλα Παπαδόπουλο για το δικό του λόγο.

Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ:

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής,

Έντιμοι κύριοι υπουργοί,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η σημερινή ειδική συνεδρίαση αποβλέπει στο να δηλώσει με τον πλέον έγκυρο, επίσημο και κατηγορηματικό τρόπο ότι η Βουλή των Αντιπροσώπων της Κυπριακής Δημοκρατίας δεν αποδέχεται τα τετελεσμένα της τουρκικής εισβολής ούτε τις λεγόμενες “πραγματικότητες” που δημιούργησε η κατοχή της πατρίδας μας από τον τουρκικό Αττίλα, και ας κακοφανεί στους θιασώτες του επαισχύοντου γλωσσαρίου που αναφέρομαι στον Αττίλα.

Αυτή η άρνηση αποδοχής των τετελεσμένων και των λεγόμενων “πραγματικότητων” σημαίνει στην πράξη δύο πράγματα: Πρώτον, ότι έχουμε την υποχρέωση ως σώμα, ως κόμματα, ως πολίτες και κυρίως ως κυπριακός ελληνισμός να εργαστούμε για ανατροπή αυτών των τετελεσμένων και των λεγόμενων “πραγματικότητων”. Δεύτερον, ότι έχουμε την υποχρέωση να αντισταθούμε και να αποτρέψουμε τη νομιμοποίηση και τη διαιώνιση των τετελεσμένων. Μία διαιώνιση που επιχειρείται να γίνει μέσα από μια

διχοτομική, δυσλειτουργική και απαράδεκτη λύση όπως αυτή που προσπαθούν να μας επιβάλουν η Τουρκία και οι ισχυροί σύμμαχοί της. Η σημερινή τραγική κατάσταση της κατοχής σχεδόν του μισού εδάφους της Κυπριακής Δημοκρατίας από τον κατοχικό στρατό είναι το απότοκο του προδοτικού πραξικοπήματος, που έγινε σαν σήμερα πριν από σαράντα τέσσερα χρόνια.

Ξεκαθαρίζω πως για εμάς δεν είναι ο διχασμός που έφερε την προδοσία, είναι η προδοσία που έφερε το διχασμό. Είναι το πραξικόπημα και οι συνθήκες κάτω από τις οποίες εκδηλώθηκε την αποφράδα ημέρα της 15^{ης} Ιουλίου που άνοιξαν τις κερκόπορτες στους Τούρκους εισβολείς και που επέτρεψαν στην Τουρκία σχεδόν ανώδυνα να εισβάλει και να καταλάβει το πιο ανεπτυγμένο και πιο παραγωγικό τμήμα της επικράτειας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Αδιαμφισβήτητη και ασήκωτη είναι η ιστορική ευθύνη και η ενοχή της χούντας των Αθηνών, που με πολιτική κρίση που άγγιζε τη βλακεία και συνειδητή προδοτική σκοπιμότητα οργάνωσε το έγκλημα του πραξικοπήματος εναντίον του Προέδρου Μακαρίου και το εκτέλεσε με τη βοήθεια της ΕΟΚΑ Β' και των ντόπιων οργάνων της. Το μέγεθος του εθνικού και προδοτικού εγκλήματος του πραξικοπήματος καταδεικνύεται από το βαρύ τίμημα που για σαράντα τέσσερα χρόνια καταβάλλουμε.

Όλες οι επικλήσεις δήθεν πολιτικών λαθών και παραλείψεων πριν από το πραξικόπημα είναι ατεκμηρίωτες και αβάσιμες, γιατί, και αν ακόμα αποδεχθούμε για χάρη συζήτησης τα ισχυριζόμενα λάθη και παραλείψεις, αυτά δε θα μπορούσαν να έχουν ανεπανόρθωτα ή καταλυτικά αποτελέσματα. Μόνο το έγκλημα του πραξικοπήματος έδωσε στην Τουρκία την αφορμή και το πρόσχημα για την εισβολή και την κατοχή. Τίποτε άλλο. Αυτό να το θυμούνται τόσο οι νεότεροι όσο και όσοι επιχειρούν εργολαβικά και με ανορθόδοξη και μη επιστημονική ερευνητική μεθοδολογία να αλλάξουν την ιστορία και να αθώσουν τους πραγματικούς ενόχους.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ασφαλώς γνωρίζουμε και αναγνωρίζουμε πως, για να απελευθερώσουμε την πατρίδα μας και να αποτρέψουμε και να ανατρέψουμε τα τετελεσμένα της εισβολής και της κατοχής, πρέπει να καταβάλουμε βαρύ τίμημα και να επιδιώξουμε μία πολιτική λύση μέσω διαπραγματεύσεων που θα είναι πικρή και οδυνηρή. Όχι γιατί χάσαμε έναν πόλεμο, όπως μοιρολατρικά δηλώνουν συνεχώς, αλλά γιατί υπήρξαμε θύματα μίας πρωτοφανούς εθνικής προδοσίας, η οποία δεν επέτρεψε καν στους ήρωές μας να πολεμήσουν, απλά τους οδήγησε στο θάνατο. Αυτούς τους ήρωες, τους μαχητές της αντίστασης και τους θαρραλέους στρατιώτες μας που έδωσαν μία άνιση μάχη με τους Τούρκους εισβολείς προασπιζόμενοι τη δημοκρατία, την ελευθερία και την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας.

Ζώντας, αγνοούμενους και νεκρούς τιμούμε και οφείλουμε να τιμούμε όχι μόνο σήμερα, αλλά και κάθε μέρα που αναπνέουμε και δημιουργούμε σε αυτό το πολύπαθο νησί. Ήρωες όμως δεν είναι μόνο όσοι πολέμησαν και όσοι θυσιάστηκαν στο πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή. Να μου επιτρέψετε να χαρακτηρίσω ήρωες και τους χιλιάδες άμαχους πρόσφυγες συμπολίτες μας που από την πρώτη μέρα βίωσαν με τον πιο τραγικό τρόπο τον ξεριζωμό από τη γη των προγόνων τους και την απώλεια της παρουσίας τους και που κατάφεραν μέσα σε αντίξοες συνθήκες όχι μόνο να επιβιώσουν, αλλά και να συμβάλουν εξίσου στην αναγέννηση της ημικατεχόμενης πατρίδας μας και στην ανάπτυξη των επόμενων δεκαετιών, που οδήγησε στην ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Γνωρίζουμε και αναγνωρίζουμε πως η λύση του Κυπριακού θα είναι πικρή και οδυνηρή. Δεν αποδεχόμαστε όμως μία λύση που θα είναι διχοτομική. Δεν αποδεχόμαστε μία λύση που θα νομιμοποιεί την εισβολή, την κατοχή και τον εποικισμό. Δεν αποδεχόμαστε μία λύση που να καταλύει την Κυπριακή Δημοκρατία και να μετατρέπει την Κύπρο σε τούρκικο προτεκτοράτο. Δεν αποδεχόμαστε μία λύση που να δίνει επεμβατικά ή και άλλα δικαιώματα στην Τουρκία. Δεν αποδεχόμαστε λύση εθνικού ξεκαθαρίσματος που να θέτει σε βέβαιο κίνδυνο την επιβίωση του κυπριακού ελλητισμού. Δεν αποδεχόμαστε λύση καλής γειτονίας δύο κρατιδίων. Δεν αποδεχόμαστε λύση που να μην είναι λειτουργική, γιατί πολύ απλά μία τέτοια λύση θα είναι απαρχή νέων δεινών, καθώς δε θα είναι βιώσιμη. Δεν αποδεχόμαστε λύση που να περιφρονεί τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και να κατατάσσει τους Κυπρίους πολίτες ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και είναι με απορία που ακούμε να ταυτίζονται οι πραξικοπηματίες του 1974 με όλους όσοι επιμένουν και σήμερα στη συνέχιση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Είναι με πόνο ψυχής που διαπιστώνουμε ότι η αποτυχημένη πολιτική των τελευταίων χρόνων μετά τις τόσες εκκωφαντικές αποτυχίες συνεχίζεται η ίδια. Μια πολιτική που μας οδηγεί σε μία ενδιάμεση στρατηγική

συμφωνία, που θα δεσμεύσει τις πλευρές σε ένα περίγραμμα λύσης χωρίς συνολική διευθέτηση του Κυπριακού. Ακόμη χειρότερα, αυτή η ενδιάμεση συμφωνία δε θα εγκριθεί από το λαό. Δε θα αλλοιώνει διχοτομικές πολιτικές. Δε θα ανατρέψει στρατιωτικές και εδαφικές πραγματικότητες στην Κύπρο, αλλά στόχος της είναι η ελληνοκυπριακή κοινότητα να βρεθεί ενώπιον ενός νέου τετελεσμένου γεγονότος, ενός πολιτικού και ηθικού εκβιασμού, και στο τέλος αυτής της διαδικασίας να κληθεί να εγκρίνει μία συνολική διευθέτηση του Κυπριακού που δε θα είναι παρά η επεξεργασία μίας στρατηγικής ενδιάμεσης συμφωνίας, όπου θα τοποθετείται ένα απλό δίλημμα: Είτε να εγκρίνει είτε να απορρίψει μια τέτοια συμφωνία, αναλαμβάνοντας και την ευθύνη για το οριστικό αδιέξοδο του Κυπριακού. Με τη στρατηγική συμφωνία θα αρχίσει ένα ταξίδι σε τρικυμισμένο ωκεανό με βάρκα την ελπίδα, όπου η επιστροφή ούτε εφικτή θα είναι ούτε επιτρεπτή.

Εμείς προειδοποιούμε, κύριε Πρόεδρε. Εάν και εφόσον υπογραφεί ή γίνει αποδεκτή μια τέτοια ενδιάμεση συμφωνία, τότε η εξέλιξη του Κυπριακού είναι προδιαγραμμένη: Είτε συνομοσπονδία είτε δύο χωριστά κράτη είτε κάτι χειρότερο, να καταλήξουμε χωρίς κράτος. Γι' αυτό το λόγο το Δημοκρατικό Κόμμα θέτει -και το θέτουμε με εποικοδομητική και δημιουργική πρόθεση και διάθεση- την ανάγκη χάραξης μίας νέας στρατηγικής. Νέα στρατηγική δε σημαίνει αλλαγή του επιδιωκόμενου στόχου της πλευράς μας, δηλαδή του στόχου μίας ομοσπονδίας με σωστό περιεχόμενο, λειτουργικής και βιώσιμης, με κατοχυρωμένα τα δικαιώματα ολόκληρου του κυπριακού λαού. Αντίθετα, μία νέα στρατηγική θα είναι η στρατηγική που θα απεγκλωβίσει την πλευρά μας από τις γενναιόδωρες προσφορές των τελευταίων δέκα χρόνων και θα αποτρέψει την υπό εξέλιξη κάκιστη λύση που προδιαγράφεται και που θα σημαίνει το τέλος του κυπριακού ελληνισμού.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Με παρακαταθήκη τις θυσίες όσων αγωνίστηκαν για την ελευθερία και τη δημοκρατία, έχουμε χρέος έναντι του τόπου και των παιδιών μας να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε και να διεκδικούμε. Το χρωστάμε στους ήρωες και τους νεκρούς που πέρασαν από αυτό το πολύπαθο νησί. Το χρωστάμε στα παιδιά μας και στις γενιές που έρχονται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ.

Καλώ τώρα τον πρόεδρο του Κινήματος Σοσιαλδημοκρατών ΕΔΕΚ κ. Μαρίνο Σιζόπουλο να καταθέσει τη δική του ομιλία.

Μ. ΣΙΖΟΠΟΥΛΟΣ:

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής,

Έντιμοι κύριοι υπουργοί,

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Για τεσσαρακοστή τέταρτη χρονιά η Βουλή των Αντιπροσώπων συνέρχεται σε αυτή την ειδική συνεδρίαση, για να αποτίσει τιμή στους υπερασπιστές της συνταγματικής νομιμότητας και στους ανθρώπους που όρθωσαν το ανάστημά τους, που υπερασπίστηκαν τη δημοκρατία ενάντια στις συνωμοσίες της χούντας των Αθηνών και της ΕΟΚΑ Β' και την ελευθερία της πατρίδας μας εναντίον των Τούρκων εισβολέων.

Σε μια περίοδο όπου επιχειρείται συστηματικά η παραχάραξη της ιστορίας και τα χουντικά κατάλοιπα αναβιώνουν ενδεδυμένα τον εθνικό μανδύα, οφείλουμε με θάρρος, αντικειμενικότητα και δεισδυτικότητα να καταγράψουμε τα αίτια και τα αιτιατά που μας οδήγησαν στην τραγωδία του 1974, τις συνέπειες της οποίας εξακολουθούμε να βιώνουμε και σήμερα, επικίνδυνες όσο ποτέ άλλοτε. Όπως είπε και ο δολοφονημένος ήρωας ποιητής Δώρος Λοϊζου, «η αλήθεια είναι πιο καυτή και από τη μήτρα του ήλιου».

Για την ΕΔΕΚ την κρίσιμη επταετία 1967-1974 δεν υπήρχαν διλήμματα. Από την πρώτη στιγμή αναμετρήθηκε με την παρανομία. Δεν επέλεξε την εύκολη λύση είτε της συμπόρευσης με τη χούντα είτε της επιτήδειας ουδετερότητας, για να εξασφαλίσει εύνοια και λαφυραγωγία. Οργανωμένα και συντεταγμένα αντέδρασε στις συνομοσπίες με στόχο τη ματαίωσή τους. Στήριξε αποφασιστικά και έμπρακτα τον εθνάρχη Μακάριο, στο πρόσωπο του οποίου εκφραζόταν η δημοκρατία, η συνταγματική νομιμότητα και η κρατική κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Για αυτή τη στάση κάποιοι τότε αποκαλούσαν τους εδεκίτες "ανθέλληνες" και κάποιοι άλλοι "εξτρεμιστές".

Μελανό στίγμα του κοινοβουλευτικού μας βίου ήταν και η άρνηση της πλειοψηφίας της κυπριακής Βουλής να συζητήσει την επίθεση εντεταλμένων χουντικών τραμπούκων εναντίον της διαδήλωσης για την αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα, που οργάνωσε την 21^η Απριλίου του 1971 η ΕΔΕΚ και η Επιτροπή για την Αποκατάσταση της Δημοκρατίας στην Ελλάδα.

Το πρωινό της 15^{ης} Ιουλίου 1974 η ΕΔΕΚ οργανωμένα κράτησε το βάρος της αντίστασης εναντίον του προδοτικού πραξικοπήματος στην Αρχιεπισκοπή, στο άνοιγμα του Κολοκάση, το Καίμακλί, το ΣΟΠΑΖ, στη Σολιά.

Στα χρόνια της παρανομίας και της οργανωμένης προσπάθειας για ανατροπή της συνταγματικής νομιμότητας η ΕΔΕΚ κατέβαλε βαρύ αλλά περήφανο φόρο αίματος. Ο κύκλος των δολοφονιών των οπαδών της ΕΔΕΚ άρχισε με τη δολοφονία του Κόκου Φωτίου, συνεχίστηκε με το Μένοικο, τον Αγαθοκλέους, το Σολωμού, το Στόκκο και τόσους άλλους, για να κλείσει με το Δώρο Λοΐζου στις 30 Αυγούστου του 1974, κατά τη διάρκεια της απόπειρας δολοφονίας του ηγέτη της αντίστασης, του Βάσου Λυσσαρίδη.

Η 15^η και η 20^η Ιουλίου '74 δεν ήταν δύο στιγμιαία γεγονότα. Ήταν οι δύο φάσεις του ίδιου εγκληματικού σχεδίου, το οποίο είχε εκκολαφθεί από τους νατοϊκούς κύκλους και υλοποιήθηκε με τη συνεργασία Ελλήνων πολιτικών και στρατιωτικών και δυστυχώς τη συνδρομή Κυπρίων συνοδοιπόρων. Ήταν το αποκορύφωμα μιας δεκαετούς συνωμοσίας, η οποία άρχισε μετά την επιβίωση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την υπονόμευση που επιχείρησε η τουρκοανταρσία του 1963. Αποσκοπούσε στην απομάκρυνση του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, την κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και την επιβολή της διπλής ένωσης. Οι χουντικοί δεσμώτες του ελληνικού λαού, καθοδηγούμενοι από ξένα κέντρα αποφάσεων και σε συνεργασία με την ΕΟΚΑ Β', όχι μόνο δεν οδήγησαν στην ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, όπως καλόχερα επαγγέλλονταν, αλλά άνοιξαν την κερκόπορτα στον τουρκικό Αττίλα και οδήγησαν στην κατοχή το 37% της πατρίδας μας.

Σήμερα καλούμαστε μέσα σε δύσκολες συνθήκες που διαμόρφωσαν τα δεδομένα της συνεχιζόμενης κατοχής και της προκλητικής επεκτατικής πολιτικής της Τουρκίας, αλλά και τα λάθη και οι παραλείψεις μας, να δώσουμε λύση στο πρόβλημά μας. Λύση όμως που να απαλλάσσει την πατρίδα μας από την κατοχή και όχι να τη νομιμοποιεί, που να κατοχυρώνει τα πολιτικά και ανθρώπινα δικαιώματα των πολιτών, ανεξάρτητα από θρησκευτική ή εθνοτική προέλευση, και όχι να τα παραβιάζει. Να την απαλλάσσει από την κηδεμονία τρίτων χωρών και όχι να τροποποιεί τη μορφή τους. Να κατοχυρώνει το δημοκρατικό δικαίωμα "ένας άνθρωπος μία ψήφος" και όχι να το ανατρέπεται. Να σέβεται τη θεμελιώδη αξία της δημοκρατίας, τη λαϊκή κυριαρχία, όπως αυτή εκφράζεται με τη βούληση της πλειοψηφίας, και όχι να την υποτάσσει στις επιλογές της μειοψηφίας. Να αναστηλώνει τους δημοκρατικούς θεσμούς και όχι να τους κατεδαφίζει. Λύση η οποία δε στηρίζεται στη δημοκρατία και τον αλληλοσεβασμό δεν μπορεί να οδηγήσει σε βιώσιμο κράτος. Θα οδηγήσει στη νομιμοποίηση της διχοτόμησης και θα θέσει σε κίνδυνο τη φυσική και την εθνική επιβίωση των Ελλήνων.

Μόνο η ιστορική αυτογνωσία, η σωστή διεκδίκηση των δικαιών μας και η αγωνιστικότητα μπορούν να διορθώσουν την πορεία μας, να ανατροφοδοτήσουν τους στόχους μας και να μας οδηγήσουν στην επιδιωκόμενη δημοκρατική και λειτουργική λύση. Ο ραγιαδισμός, ο ευσεβοποθισμός και η ηττοπάθεια μόνο σε καταστροφική λύση μπορούν να μας οδηγήσουν. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να είμαστε η τελευταία γενιά Ελλήνων στην Κύπρο. Στο όνομα των νεκρών, αλλά και των αγωνιστών της δημοκρατικής αντίστασης, τη μνήμη των οποίων σήμερα τιμούμε, στο όνομα των χιλιάδων επώνυμων και ανώνυμων ηρώων της κυπριακής ελευθερίας, στο όνομα των αθώων θυμάτων και των παθόντων της τουρκικής θηριωδίας οφείλουμε να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε την Κυπριακή Δημοκρατία ως κόρη οφθαλμού.

Η Κυπριακή Δημοκρατία ιδρύθηκε και διατηρήθηκε με θυσίες και αίμα ηρώων. Δε θα επιτρέψουμε να καταλυθεί με υπογραφή πολιτικών. Οφείλουμε να αγωνισθούμε και να την παραδώσουμε στις μελλοντικές γενιές και πάλι ελεύθερη και δημοκρατική, όπως την οραματίστηκαν και για την πραγματοποίησή της αγωνίστηκαν μέχρι την τελευταία τους πνοή οι ήρωες που σήμερα τιμούμε. Αυτή είναι η καλύτερη υπόσχεση στη μνήμη τους.

Αιωνία τους η μνήμη!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ.

Τώρα ο πρόεδρος της Συμμαχίας Πολιτών κ. Γιώργος Λιλλήκας καλείται στο βήμα.

Γ. ΛΙΛΛΗΚΑΣ:

Εξοχότατε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής,

Κυρία και κύριε υπουργοί,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η τεσσαρακοστή τέταρτη θλιβερή επέτειος του προδοτικού πραξικοπήματος της χούντας και της ΕΟΚΑ Β' και της βάρβαρης τουρκικής εισβολής βρίσκει την πατρίδα μας υπό ημικατοχή, τους πρόσφυγές μας μακριά από τα σπίτια τους, τους συγγενείς των αγνοουμένων μας να αναμένουν καρτερικά τη διερεύνηση της τύχης

των αγαπημένων τους προσώπων και τους εγκλωβισμένους μας να ζουν για ακόμα μια χρονιά υπό συνθήκες κατοχής.

Η περσινή επέτειος συνέπεσε με την παράδοση από τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων του αρχείου που αφορά το Φάκελο της Κύπρου. Και είχαμε τότε εισηγηθεί, κύριε Πρόεδρε, και επαναλαμβάνω την εισηγήσή μου, να ανατεθεί σε επιστήμονες, σε ακαδημαϊκούς η μελέτη αυτού του αρχείου και η δημοσίευση των συμπερασμάτων τους.

Η φετινή επέτειος δυστυχώς συνέπεσε με τη συζήτηση γύρω από το ζήτημα που δημιουργήθηκε με το γνωστό ανιστόρητο γλωσσάρι, που δικαιολογημένα προκάλεσε την αντίδραση, την έντονη αντίδραση του δημοσιογραφικού κόσμου, των πλείστων πολιτικών δυνάμεων, αλλά και κυρίως της κοινωνίας. Κάποιοι για μια ακόμα φορά επιχειρούν να θέσουν την άμαξα μπροστά από το άλογο, χωρίς να συνειδητοποιούν ότι ελλοχεύουν κίνδυνοι, όπως είναι η εξοικείωση με την κατοχή, ότι προβλήματα όπως το Κυπριακό δεν οφείλονται σε ψυχολογικούς παράγοντες και δε λύνονται με επικοινωνιακά τρικ που παραγνωρίζουν και κρύβουν την αλήθεια και τις πραγματικότητες. Το Κυπριακό ήταν και παραμένει πρόβλημα εισβολής, κατοχής και εποικισμού, ένα γεωπολιτικό ζήτημα και ως τέτοιο πρέπει να το αντιμετωπίσουμε, αν θέλουμε να πετύχουμε μια δίκαιη λύση, που θα ανατρέψει τα δεδομένα που δημιούργησε η τουρκική εισβολή.

Και αναφέρομαι σε δίκαιη λύση, κύριε Πρόεδρε, γιατί μόνο μια δίκαιη λύση είναι βιώσιμη. Μια άδικη λύση η οποία θα εδράζεται σε ένα συνταγματικό μόρφωμα, το οποίο θα εκφεύγει του κράτους δικαίου και των αρχών της δημοκρατίας, είναι εκ φύσεως θνησιγενής. Κάνω αυτή την επισήμανση, γιατί θεωρώ πως είναι ή πρέπει να είναι ένα από τα βασικά στοιχεία που ο Πρόεδρος Αναστασιάδης πρέπει να θέσει στο πλαίσιο της διερευνητικής προσπάθειας που εντός των επόμενων ημερών αναλαμβάνει ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών διά της απεσταλμένης του κ. Λουτ.

Με πολιτικά μέσα ασφαλώς θα συνεχίσουμε να επιδιώκουμε τη λύση του Κυπριακού. Δεν μπορεί όμως να είναι αυτοσκοπός η επανέναρχη των συνομιλιών και πολύ περισσότερο να είναι στόχος η συνέχισή τους απ' εκεί που διακόπηκαν στο Κραν Μοντανά. Μια τέτοια προσέγγιση, λυπούμαι να παρατηρήσω, μας εγκλωβίζει σ' ένα πλαίσιο, το οποίο όσον αφορά τις εσωτερικές πτυχές και τη συνταγματική δομή και οργάνωση του κράτους αποτελεί συνταγή παραλυσίας και θα είναι αναπόφευκτα πηγή νέων προστριβών και εντάσεων ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Τα θέματα ασφάλειας δεν εξαντλούνται μόνο στις εγγυήσεις και στα ξένα στρατεύματα. Εσωτερικές πτυχές, όπως είναι η λειτουργία του κράτους, όπως είναι τα βέτο, άπτονται του ζητήματος της ασφάλειας. Αυτό μας διδάσκει εξάλλου η εμπειρία των τριών πρώτων χρόνων της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι διάφορες πρωτεύουσες θα ασκήσουν πιέσεις και εκβιασμούς στη δική μας πλευρά, για να συναινέσουμε στην επανέναρχη των συνομιλιών. Τα ενεργειακά μας αποθέματα, το ενεργειακό πρόγραμμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπως και τα ενεργειακά συμφέροντα που έχουν δημιουργηθεί στην κυπριακή ΑΟΖ δημιουργούν νέα δεδομένα. Με σωστή αξιοποίησή τους μπορεί να δημιουργηθούν ευνοϊκές συνθήκες που να ενισχύσουν τη διαπραγματευτική μας θέση. Σε αυτή όμως τη φάση υπάρχει σοβαρό ενδεχόμενο τα συμφέροντα κάποιων που έχουν αποκτήσει δικαιώματα στα αποθέματα των υδρογονανθράκων μας να εξυπηρετούνται από ένα γρήγορο κλείσιμο του Κυπριακού, υπό τη μορφή είτε μιας λεγόμενης "στρατηγικής συμφωνίας" είτε μιας ενδιάμεσης λύσης. Είναι γι' αυτό το λόγο που θα πρέπει ο Πρόεδρος Αναστασιάδης να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός στους χειρισμούς των επόμενων ημερών και εβδομάδων. Απαιτείται σοβαρή και σφαιρική αξιολόγηση του διεθνούς και περιφερειακού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο θα διεξαχθούν οι συνομιλίες, σωστή αξιολόγηση των σχέσεων μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Τουρκίας.

Το όλο σκηνικό ως έχει σήμερα είναι ανησυχητικό και για όσους παρακολουθούσαν και την περίοδο του Σχεδίου Ανάν πολύ θυμίζει τις συνθήκες που επικρατούσαν την περίοδο 2003-2004. Οι τεταμένες και διαταραγμένες σχέσεις ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Τουρκία μπορεί να οδηγηθούν σε ρήξη, εξέλιξη που θα άλλαζε πλήρως τα δεδομένα. Το πιο πιθανό όμως είναι ότι θα επιχειρηθεί εξομάλυνση αυτών των σχέσεων και το Κυπριακό μπορεί να αποτελέσει, όπως και στο παρελθόν, μέρος του πακέτου ανταλλαγμάτων που θα προσφερθούν στην Άγκυρα.

Κρίνοντας αντικειμενικά και ρεαλιστικά την τουρκική πολιτική από το Κραν Μοντανά μέχρι σήμερα, καθώς και τους στόχους του Ερντογάν για αναβίωση της οθωμανικής αυτοκρατορίας, αλλά και για αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης, για να διευρυνθούν τα σύνορα της Τουρκίας, είναι κατά την άποψή μου αφέλεια να αναμένουν κάποιοι μια διαλλακτική Τουρκία σε ένα νέο γύρο των συνομιλιών. Είναι ψευδαίσθηση να πιστεύει κάποιος ότι η Τουρκία θα απεμπολήσει οικειοθελώς αυτά που θεωρεί, σε εισαγωγικά, "κεκτημένα" στην Κύπρο.

Αναφέρθηκα πριν σε πιέσεις και εκβιασμούς. Η εμμονή των Ηνωμένων Πολιτειών για αποχώρηση της ΟΥΝΦΙΚΥΠ από την Κύπρο, η διαχρονική, από το 2005 περίπου, πολιτική και θέση της Βρετανίας για αναθεώρηση των όρων της ειρηνευτικής δύναμης αποτελούν σαφείς εκβιασμούς, που αξιοποιούνται όχι μόνο από την Άγκυρα, αλλά και από την τουρκοκυπριακή ηγεσία. Η χθεσινή παρέμβαση Ακιντζί στο Συμβούλιο

Ασφαλείας είναι αποκαλυπτική των πραγματικών προθέσεων της τουρκικής πλευράς. Όσον αφορά τουλάχιστον τη βρετανική στάση, η Κύπρος διαθέτει μοχλούς πίεσης, που πρέπει με αποφασιστικότητα να αξιοποιηθεί. Και αναφέρομαι ασφαλώς στις βρετανικές βάσεις και στο Brexit.

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Επαναλαμβάνοντας την ίδια πολιτική, τις ίδιες τακτικές και μεθόδους, με τον ίδιο στόχο αναπόφευκτα θα καταλήγουμε στο ίδιο δίλημμα, είτε να δεχθούμε λύση τουρκικών προδιαγραφών είτε να έχουμε ένα αδιέξοδο που θα διαιωνίζει την κατοχή και τη διχοτόμηση. Ήρθε η ώρα με ρεαλισμό και υπευθυνότητα να επαναξιολογήσουμε όλα τα δεδομένα και όλη την πορεία του Κυπριακού στα πλαίσια μιας νέας διεκδικητικής προσέγγισης με νέα φιλοσοφία και νέους στόχους. Μόνο έτσι θα απεγκλωβιστούμε από τα σημερινά αδιέξοδα και θα ανοίξει πραγματικά ο δρόμος για μια δίκαιη λύση του Κυπριακού. Και μόνο με δίκαιη λύση που αποκαθιστά την εδαφική ακεραιότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας, που ανατρέπει τα δεδομένα της εισβολής και της κατοχής θα δικαιώσουμε στην πράξη τους αγωνιστές και τους ήρωές μας που θυσίαστηκαν και προασπίστηκαν τη δημοκρατία, την ελευθερία, την πατρίδα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ.

Καλώ στο βήμα τον κ. Μιχάλη Γιωργάλλα του Κινήματος Αλληλεγγύη.

Μ. ΓΙΩΡΓΑΛΛΑΣ:

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Κυπριακής Δημοκρατίας,

Έντιμε Πρόεδρε της Βουλής,

Κυρία και κύριε υπουργοί,

Κύριε Κυβερνητικέ Εκπρόσωπτε,

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Κυρίες και κύριοι,

Μακάρι να μην ξημέρωνε ποτέ η αποφράδα μέρα της 15^{ης} Ιουλίου του 1974. Μακάρι να μπορούσαμε να γυρίσουμε πίσω το χρόνο, μακριά από την 20^ή Ιουλίου του 1974. Μακάρι να μπορούσαμε να επιστρέψουμε πίσω στην ιστορία εκείνες τις εφιαλτικές στιγμές του προδοτικού πραξικοπήματος και της βάρβαρης τουρκικής εισβολής. Δυστυχώς, δεν μπορούμε και είμαστε υποχρεωμένοι να διδαχθούμε από τα λάθη και το διχασμό. Γιατί η 15^η Ιουλίου του '74 δεν ήταν μία στιγμιαία μειοδοσία. Η 15^η Ιουλίου του '74 ήταν το τέρμα μιας διαρκούς προδοσίας, αρχής γενομένης από την απομάκρυνση της Ελληνικής Μεραρχίας από την Κύπρο και με τραγική κατάληξη την εγκατάλειψη της Κύπρου και του λαού της στο έλεος και τη δολοφονική μανία του αιμοσταγούς Ατίλα.

Ο στόχος των ξένων κέντρων που δίχασαν τον κυπριακό λαό και οργάνωσαν και εκτέλεσαν το προδοτικό πραξικόπημα και την εισβολή ήταν και παραμένει η κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ευτυχώς για μας, δυστυχώς για εκείνους, η κρατική οντότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας άντεξε και ακόμα αντέχει. Όμως οι υποχθόνιες, δόλιες μεθοδεύσεις των ξένων για διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας συνεχίζονται και σήμερα. Συνεχίζονται, γιατί η διεθνώς αναγνωρισμένη κρατική μας οντότητα είναι η ισχυρότερη άμυνα και η ανθεκτικότερη ασπίδα για αποτροπή των όποιων επιβουλών εις βάρος του λαού της Κύπρου, οι οποίες συνεχίζονται.

Κύριε Πρόεδρε,

Το έσχατο καταφύγιο ενός λαού είναι η διατήρηση της συλλογικής του μνήμης. Σήμερα τιμούμε και μνημονεύουμε όσους αγωνίστηκαν και θυσίαστηκαν στ' όνομα της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ανεξαρτησίας, της αξιοπρέπειας και της δικαιοσύνης. Όμως η Κύπρος της παρακμής του σήμερα, που την αφήσαμε μακριά από αρχές, αξίες, αρετές και οράματα, δεν είναι η πατρίδα για την οποία έδωσαν τη ζωή τους τα παλικάρια που μνημονεύουμε σήμερα. Στην Κύπρο της παρακμής σήμερα έχουμε χρέος να συνεχίσουμε τον αγώνα, γιατί οι κίνδυνοι παραμένουν ισχυροί. Έχουμε χρέος απέναντι στους ήρωές μας, απέναντι στους αγνοούμενους, τους πρόσφυγες, μα, πάνω απ' όλα, απέναντι στα παιδιά μας να θωρακίσουμε την πατρίδα μας, να ξεριζώσουμε τη διαπλοκή, τη διαφθορά, την ατιμωρησία από το σώμα της κοινωνίας και της πολιτείας μας, να ταυτίσουμε την πολιτική με την ηθική, να δημιουργήσουμε ένα σύγχρονο, έντιμο οικονομικό και ευέλικτο κράτος, που θα μας κάνει όλους περήφανους.

Κύριε Πρόεδρε,

Μνημονεύοντας σήμερα τα παλικάρια που χάθηκαν μέσα στις φλόγες του πραξικοπήματος και της εισβολής, τους δίνουμε την υπόσχεση ότι δεν ξεχνούμε την προδοσία και το έγκλημα και θα δικαιώσουμε τη θυσία τους, ότι δεν πρόκειται να υποταχθούμε και να παραδοθούμε, όπως δεν υποτάχθηκαν και δεν παραδόθηκαν εκείνοι. Τους δίνουμε την υπόσχεση ότι δεν εκχωρούμε τα κυριαρχικά δικαιώματα της πατρίδας μας και δε θα επιτρέψουμε τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, ότι δε θα αποδεχθούμε καμία διχοτομική λύση που θα νομιμοποιεί και θα θεμελιώνει τα τετελεσμένα της εισβολής και θα μετατρέπει την Κύπρο σε προτεκτοράτο της Τουρκίας. Θα συνεχίσουμε στο δρόμο της ευθύνης και της αξιοπρέπειας, μέχρι να ημερώσει η πολυπόθητη εκείνη μέρα που δε θα πηγαίνουμε στα κατεχόμενα ως επισκέπτες, που δε θα πηγαίνουμε στις εκκλησίες μας ως περιηγητές, αλλά θα ξαναζήσουμε μόνιμα ριζωμένοι στους τόπους των προγόνων μας.

Και μπορούμε να φτάσουμε στη λευτεριά μας. Μπορούμε να φτάσουμε στην ώρα που Ελληνοκύπριοι, Τουρκοκύπριοι και όλοι οι Κύπριοι, ισότιμοι, ισόκυροι, ισάξιοι, θα ζούμε υπό καθεστώς ισονομίας και ισοπολιτείας σε όλη την επικράτεια της Κύπρου. Αρκεί να το πιστέψουμε. Να πιστέψουμε ότι μπορούμε να διεκδικήσουμε μια ευρωπαϊκή λύση, μπορούμε να διεκδικήσουμε ένα φυσιολογικό, κανονικό, δημοκρατικό κράτος, χωρίς εγγυητές και στρατούς κατοχής, που να παρέχει ασφάλεια, ευημερία και πρόοδο στους κατοίκους του. Οι ανακατατάξεις στην περιοχή μας σε συνάρτηση με την ενεργειακή μας αναβάθμιση μας δίνουν τη δυνατότητα να ευθυγραμμίσουμε τα δικά μας συμφέροντα με τα συμφέροντα που έχουν οι ισχυροί παίκτες στη γειτονιά μας και να πείσουμε ότι η σταθερότητα, η ασφάλεια και η ειρήνη στην ταραγμένη περιοχή μας περνά μέσα από μια λειτουργική και στέρεα λύση του Κυπριακού. Διαφορετικά, η όποια κακή λύση θα τα τινάξει όλα στον αέρα.

Στέλνουμε και ένα μήνυμα σε όλους αυτούς που πιστεύουν πως, αν γίνουμε βολικοί και αρεστοί, θα μας χαρίσουν τη λευτεριά μας. Η λευτεριά δε χαρίζεται, αλλά αποκτιέται. Ιδιαίτερα στέλνουμε μήνυμα σε όλους αυτούς τους αφελείς επιπόλαιους που πιστεύουν ότι, εάν αποδεχτούμε τα κτηνώδη εγκλήματα και αν τους αλλάξουμε ορολογία και ονόματα, τότε θα λύσουμε το Κυπριακό. Για τον κυπριακό λαό οι Ατίλεις είναι σφαγείς και δολοφόνοι, τα κατεχόμενα κατεχόμενα και η εισβολή και κατοχή μια κατάφωρη παρανομία που φέρνει μαζί της πρόσφυγες, ερείπια, πολύ αίμα, αγνοούμενους, εγκληματικές δολοφονίες και κτηνώδεις βιασμούς. Δε θα λυθεί το Κυπριακό, αν όλα αυτά τα κρύψουμε κάτω από το χαλί, γιατί η αδικία, η καταπίεση, οι διακρίσεις, η απόκρυψη της αλήθειας και η αλλοίωση της ιστορίας θα οδηγήσουν εκ νέου σε βία, δυστυχία, καταστροφή και χάος. Και όπως λέει και ο ποιητής:

«Σ' αυτό το χώρο δε χωράνε ψέματα ούτε πλαστογραφία.

Τον του θανάτου τον θάνατο τον λέμε αθανασία

και τις χρυσές τις αλυσίδες τις ονομάζουμε σκλαβιά,

γι' αυτό θα μείνουμε πιστοί στον που εσύ εχάραξες αγώνα για τη λευτεριά».

Μέχρι που να έρθει η ευλογημένη ώρα που θα διαλαλήσουμε το χαρμόσυνο μήνυμα ότι η κατοχή πέθανε και η Κύπρος είναι ελεύθερη.

Αιώνια και αλησμόνητη ως είναι η μνήμη των παλικαριών που μνημονεύουμε σήμερα!

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ.

Ο πρόεδρος του Κινήματος Οικολόγων-Συνεργασία Πολιτών κ. Γιώργος Πεردίκης έχει τώρα το λόγο.

Γ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ:

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Αντιπροσώπων,

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα να μπορούσα σε αυτόν τον επετειακό λόγο προς τιμή των θυμάτων του προδοτικού και ξενοκίνητου πραξικοπήματος και της βάρβαρης τουρκικής εισβολής να απευθυνθώ στους ηρωικούς νεκρούς με το χαιρετισμό του μεγάλου Κύπριου ποιητή Βασίλη Μιχαηλίδη προς τον απαγχονισθέντα Αρχιεπίσκοπο Κυπριανό:

«Συ που σκοτώθης για το φως,

σήκου να δεις τον ήλιο,

ξύπνα να δεις το αίμα σου,

που έγινε βασίλειο.»

Αλλά δεν μπορώ, δεν μπορώ δυστυχώς! Δεν μπορώ, γιατί, αν και έχουν περάσει σαράντα τέσσερα χρόνια από τότε, η πληγή που άνοιξε στο σώμα της Κύπρου η προδοσία ακόμα αιμορραγεί, ακόμα βγάζει πύον. Ο τουρκικός στρατός κατέχει ακόμα την πατρίδα μας και εμποδίζει τους ανθρώπους, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, να ζήσουν ελεύθεροι. Ακόμα αναζητούμε αγνοουμένους. Η Τουρκία συνεχίζει τον εποικισμό και επιπλέον διεκδικεί να ελέγξει στρατηγικά ολόκληρη την Κύπρο μαζί με τη θαλάσσια αποκλειστική οικονομική της ζώνη.

Το χειρότερο απ' όλα είναι που διαπιστώνεται ότι η κυπριακή ηγεσία διαπραγματεύεται για σαράντα χρόνια τους όρους του συμβιβασμού με τις απαιτήσεις των κατακτητών. Έφτασε στο σημείο, μέσα από την πρόσφατη διαδικασία των πενταμερών διασκέψεων στην Ελβετία και την αποδοχή του πλαισίου Γκουντέρες, να συναινέσει στην εκ περιτροπής προεδρία, στην απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος ιδιοκτησίας για τους εκτοπισθέντες και στην κατοχύρωση επικίνδυνων δικαιωμάτων για τους Τούρκους επόικους και υπηκόους. Συζητούν ακόμα την παραμονή ξένων στρατιωτικών δυνάμεων και μετά τη λύση του Κυπριακού. Έχουν ήδη συμφωνήσει σε ένα σύστημα διοίκησης γεμάτο παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καταδικασμένο να μη λειτουργήσει και να καταρρεύσει με την πρώτη δυσκολία. Προετοιμάζουν τη διαιώνιση των δεδομένων της κατοχής, τη νομιμοποίηση της διαίρεσης και του εποικισμού μέσα από ένα ιδιότυπο και πρωτοφανές σύστημα ρατσιστικής διζωνικής, που επιπλέον επιβραβεύει την εξαφάνιση της τουρκικής κοινότητας.

Ο διεθνής παράγοντας, όπως και το '74, παίρνει βεβαίως το μέρος του ισχυρού, δηλαδή του "νεοσουλτάνου" Προέδρου της Τουρκίας Ερντογάν, με τον οποίο συναγελάζεται στα σαλόνια του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των G20. Για διευκόλυνση των σχεδίων τους και στο όνομα της συμφιλίωσης ετοίμασαν πρόσφατα και γλωσσάρι λέξεων με σημασία, για να ωραιοποιήσουν το διεθνές έγκλημα και την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Για την τεράστια σημαία όμως που μολύνει τον Πενταδάκτυλο, σημάδι του πιο άκρατου σοβινισμού και μισαλλοδοξίας, ούτε μια λέξη με σημασία δε βρήκαν να πουν!

Για το Κίνημα Οικολόγων-Συνεργασία Πολιτών η συμφιλίωση μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, Μαρωνιτών, Αρμενίων και Λατίνων προκύπτει μέσα από τους κοινούς αγώνες για ελευθερία, ανεξαρτησία και κοινωνική προκοπή. Με ικανοποίηση διαπιστώνουμε ότι ακόμα υπάρχουν προοπτικές για κοινούς αγώνες των Κυπρίων ενάντια στα κατοχικά δεδομένα και για διεκδίκηση των κοινών αξιών της ασφάλειας, της δικαιοσύνης, της προστασίας του περιβάλλοντος και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτή είναι η μοναδική μας ελπίδα. Οι ηγεσίες έχουν αποτύχει.

Στο βασίλειο της Κύπρου, αυτό που οραματίζεται ο ποιητής Βασίλης Μιχαηλίδης, αυτό για το οποίο θυσιάστηκαν οι αγωνιστές της δημοκρατίας και της ελευθερίας το '74, δεν έχει ανατείλει ο ήλιος. Κυριαρχούν οι μίζες, οι βίζες και οι ουρανοξύστες. Δεν είναι για αυτά που αγωνίστηκαν όμως και έχασαν τη ζωή τους οι ήρωες του '74. Δεν είναι γι' αυτά που ταλαιπωρείται ένας λαός για σαράντα τέσσερα χρόνια. Δεν είναι γι' αυτά που θα παλέψει ένας λαός και να αγωνιστεί, για να λάμψει ο ήλιος της δικαιοσύνης. Δεν εμπνέουν τους λαούς και δε δημιουργούν ήρωες οι μίζες, οι βίζες και οι ουρανοξύστες! Χρειαζόμαστε όραμα και ελπίδα. Και αυτά δε θα τα βρούμε σ' αυτούς που μας κυβερνούν πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά. Μόνο με την ενεργοποίηση των ανεξίτηλων δυνάμεων αυτού του μικρού λαού, «που πολεμά δίχως σπαθιά και βόλια για όλου του κόσμου το ψωμί, το φως και το τραγούδι», μπορούμε να έχουμε την ελπίδα πως μια μέρα θα απευθυνθούμε στους ηρωικούς νεκρούς που τιμούμε σήμερα και θα τους πούμε: «Εσείς που σκοτωθήκατε για το φως, σηκωθείτε να δείτε τον ήλιο, ξυπνήστε να δείτε το γαίμαν σας που εγίνηκεν της λευτεριάς και της δικαιοσύνης το βασίλειο!»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ.

Το λόγο τώρα έχει ο πρόεδρος του Εθνικού Λαϊκού Μετώπου κ. Χρίστος Χρίστου.

ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΥ:

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής,

Κυρίες και κύριοι,

Συμπληρώνονται φέτος σαράντα τέσσερα χρόνια από το μαύρο Ιούλη του 1974. Τα εμφύλια πάθη και ο διχασμός του λαού μας οδήγησαν τον τόπο μας σε μια εθνική καταστροφή. Η Τουρκία εκμεταλλευόμενη αδικαιολόγητα την εσωτερική αντιπαράθεση έθεσε σε εφαρμογή τα σχέδιά της που για χρόνια προετοίμαζε και προγραμματίζε. Το πρωί της 20^{ης} Ιουλίου ο Ατίλας εισέβαλε στην Κύπρο, σκόρπισε παντού το θάνατο, ξερίζωσε διά της βίας διακόσιες χιλιάδες αδελφούς μας από τις πατρογονικές τους εστίες. Ληλάτησε ναούς και αρχαία μνημεία. Αρνείται να δώσει στοιχεία για την εξακρίβωση της τύχης όλων των αγνοουμένων και εξακολουθεί να κατέχει παράνομα τη μισή μας πατρίδα.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Μόλις πριν από λίγες μέρες έγινε γνωστό μέσα από δημοσιεύματα του τύπου ότι ορισμένοι κακομοίρηδες σε συνεργασία με ξένα κέντρα επιδιώκουν με τρόπο δόλιο να επιβάλουν τη λήθη στον κυπριακό ελληνισμό. Προαιρετικό για τους δημοσιογράφους σήμερα, υποχρεωτικό για όλους αύριο, το γλωσσάριο της ντροπής έχει ως στόχο να παραχαράξει την ιστορία, να διαγράψει την κατοχή και να δικαιώσει τους παράνομους εποίκους, μιας και τους ονομάζει “Τούρκους πρόσφυγες”. Δεν υπολόγισαν όμως πως αυτή η κίνηση μπορεί να έχει και τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που ανέμεναν. Από σήμερα και στο εξής απέναντι στο γλωσσάρι της ντροπής θα αντιπαρατάξουμε ως απάντηση το γλωσσάρι της τιμής. Και αντί να λέμε “Τουρκοκύπριος ηγέτης”, θα λέμε “ο εγκάθετος της Άγκυρας”, “κατοχικός ηγέτης”, “εκπρόσωπος των εισβολέων, των κατακτητών, των ληστών, των βασανιστών, των σφετεριστών”. Και αντί να λέμε “διάνοιξη του οδοφράγματος της Δερύνειας”, θα λέμε ότι η κυβέρνηση ασελγεί στον τόπο της θυσίας του Τάσου Ισαάκ και του Σολωμού, αντιγράφοντας δε πρακτικές των ίδιων των φονιάδων τους. Και αντί να λέμε “διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία”, θα λέμε “το σχέδιο για τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου”. Και αντί να μιλάμε για επανένωση, θα μιλάμε για απελευθέρωση των κατεχόμενων εδαφών μας.

Κύριε Πρόεδρε,

Τιμώντας τη μνήμη όλων των Ελλήνων που χάθηκαν το καλοκαίρι του 1974, υπερασπιζόμενοι τα ιερά και τα όσια της φυλής μας, κλίνουμε ευλαβικά το γόνυ μπροστά στους αθάνατους νεκρούς μας και τους υποσχόμαστε ότι η θυσία τους θα αποτελεί για μας φάρο φωτεινό και παράδειγμα για το μέλλον, μέχρι την τελική δικαίωση του τόπου μας και του λαού μας.

Αιώνια η μνήμη τους και άγια η παλικαριά τους!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό έχει ολοκληρωθεί η συνεδρία.

Κηρύσσω τη λήξη της σημερινής ειδικής συνεδρίας της Βουλής των Αντιπροσώπων.

(Ωρα λήξης: 12.45 μ.μ.)

Παρόντες βουλευτές

Αδάμου Αδάμος	Λεωνίδου Πανίκος
Αριστείδου Μαριέλλα	Λιλλήκας Γιώργος
Βότσης Άγγελος	Λουκαΐδης Γιώργος
Γεωργίου Γεώργιος	Μαυρίδης Μάριος
Γεωργίου Κ. Γιώργος	Μαύρου Ελένη
Γεωργίου Τ. Γιώργος	Μουσιούπτας Μαρίνος
Γιωργάλλας Μιχάλης	Μυλωνάς Παύλος
Δαμιανού Άριστος	Ορφανίδης Χρίστος
Δημητρίου Αννίτα	Παπαγιάννης Λίνος
Δημητρίου Δημήτρης	Παπαδόπουλος Νικόλας
Δίπλαρος Ευθύμιος	Περδίκης Γιώργος
Ερωτοκρίτου Χριστιάνα	Προκοπίου Γεώργιος
Ζαχαρίου Ζαχαρίας	Σάββα Ευανθία
Θεοπέμπτου Χαράλαμπος	Σιζόπουλος Μαρίνος
Κάρουλλας Γιώργος	Σταύρου Ελένη
Καυκαλιάς Αντρέας	Στεφάνου Στέφανος
Κέττηρος Νίκος	Τζιοβάνης Χριστάκης
Κουκουμά Κούτρα Σκεύη	Τορναρίτης Νίκος
Κουλίας Ζαχαρίας	Φακοντής Αντρέας

Κουλλά Ονούφριος

Χαραλαμπίδου Ειρήνη

Κυπριανού Άντρος

Χρίστου Χρίστος

Κώστα Κώστας

Παρόντες αντιπρόσωποι θρησκευτικών ομάδων

Μούσας Γιαννάκης

Μαντοβάνη Αντωνέλλα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τήρηση μονόλεπτης σιγής στη μνήμη των ηρώων και των μαρτύρων της δημοκρατίας και της ελευθερίας και ομιλίες (Πρόεδρος, Ν. Τορναρίτης, Άντρος Κυπριανού, Ν. Παπαδόπουλος, Μ. Σιζόπουλος, Γ. Λιλλήκας, Μ. Γιωργάλλας, Γ. Περδίκη, Χρ. Χρίστου) για τις μαύρες επετείους του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής.

Τιμή: €3,50